

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' ר'שבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארר 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערס - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב

079-704-0066

הדווק פאר אידישע שטוב

079-704-0069

עריכה - המהר"ח הריב"א לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

דפים ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

האם להגיד להורי איך לעזור לבנם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה שנתתם לנו דרך מתוקה כל כך בחיים, תודה על העצתו אמונה, על השיעורים, ותודה מיחדת על המוסדות, הילדים שלנו פורחים ומלבליים ברוך השם.

אחי הקטן הוא בן עשר, ילד טוב ושקט, לאחרונה הוא נכנס לדקדוקים וחומרות של לחזור ולומר נכון את מילות התפילה, ולשטף את הידיים שוב ושוב כל היום, מה שמכנה כפיתיות (או. סי. די.), ההורים שלי הם אנשים יקרים וטובים, אבל אין להם את העצות של רבנו, הם מציקים לו, ומבישים אותו, ואומרים לו בקרת בלי סוף. לאחרונה הוא מאד שבור ובוכה הרבה, הוא נכנס למטה באמצע היום, מתכסה ובוכה, השאלה שלי היא, האם אני יכולה לעשות משהו בעניין?

אמי היא מורה בבית ספר חסידי, היא סוברת שהיא מבינה הכי טוב בחנוך ולא מקבלת מה שמישהו אחר אומר. אני לא אומרת להם כלום, כי ראש הישיבה שליט"א מלמד אותנו שלהורים אסור לומר כלום, אבל האם מתר לי לעמוד מהצד ולראות שאחי הולך ונובל?

אני מבקשת הרבה מהשם יתברך בענין, ואני משתדלת לתת לו מילים טובות מתי שאני רק יכולה, האם זה מספיק?

אשמח מאד אם ראש הישיבה שליט"א יכול להבהיר לי מה נכון לעשות, ותודה מיחדת שראש הישיבה מלמד אותנו איך לבנות את הילדים שלנו.

ישר כח

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פָּרַשְׁת כִּי תֵשָׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

כֵּן תִּדְבְּרוּ עִם הַהוֹרִים שְׁלָכֶם, תִּסְפְּרוּ לָהֶם מַה הַמְהִלָּךְ שְׁלָנוּ עִם יְלָד שְׂיִישׁ לוֹ
אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוּ, וְתִשְׁאַלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד אִם הֵם רוֹצִים בְּמָקוֹם זֶה לְנִסּוֹת
אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁל רַבְּנוּ, לְגַרֵשׁ אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הָרְעוֹת עַל יְדֵי שְׂמִשְׁבָּחִים וּמְרוֹמָמִים
וְכוּ', וְכֵן יִסְתַּלְּקוּ הַמַּחְשְׁבוֹת הָרְעוֹת מִהַסּוּג הַזֶּה וְכוּ'.

תִּסְפְּרוּ לָהֶם מַה רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן ע"ב) שְׂאֵם חֶסֶד וְשְׁלוֹם נִלְחָמִים
עִם הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוּ - הֵן מִתְגַּבְּרוֹת עוֹד יוֹתֵר, כָּל שֶׁכֵּן אִם הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוּ נִכְנָסוֹת
בִּילְדִים; אֲסוּר לַעֲשׂוֹת מְזֵה עֵסֶק. כִּי עֲצָבוֹת הֵיא הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ לְמַחְשְׁבוֹת מִהַסּוּג
הַזֶּה, רַבְּנוּ אוֹמֵר (ש"ס): "עֲצָבוֹת הוּא מְזִיק מְאֹד וְנוֹתֵן כַּח לְזֶה הַיֵּצֵר הָרַע הָעֵב
הַגְּשָׁמִי", מְרַמֵּר וְדִכְאוֹן הֵם נוֹרְאִים בְּשִׁבִיל הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוּ; הָעֲצָה הֵיא רַק
לְשִׁבַח וּלְפָאֵר וּלְתַת הַרְבֵּה כְּבוֹד, עַד שֶׁהֵילָד יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה וְהַמַּחְשְׁבוֹת יִסְתַּלְּקוּ.

כָּל אֵלוּ שְׂסוּבָלִים מִהַמַּחְשְׁבוֹת הָרְעוֹת שֶׁל כְּפִיתִיוֹת (או. סי. די.) שְׂיִדְעוּ
שֶׁהָעֲצָה הֵיא לֹא לְהִלָּחֵם עִם הַמַּחְשְׁבוֹת, כִּי רַבְּנוּ אוֹמֵר (ש"ס): "כִּי זֶה טָבַע וּסְגֻלַּת
שֶׁל אֵלוּ הַיֵּצֵרִין הָרְעִים הַמְזוּהָמִים כָּל מַה שְׂרוֹצִים לְהִתְגַּבֵּר עַל אֵלוּ הַמַּחְשְׁבוֹת יוֹתֵר
וְיוֹתֵר הֵם מִתְגַּבְּרִים", לְכֵן הָעֲצָה הֵיא, לֹא לְהִתְיַחֵס, לְהִתְעַלֵּם מִהַמַּחְשְׁבוֹת וּלְקַחַת
אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק.

אֶת הַהוֹרִים צְרִיכִים לְכַבֵּד מְאֹד, אֲבָל מִתָּר וְצָרִיךְ לְעֲזוֹר לְרַפָּא אִחַ שְׂסוּבָל
וְכוּ', עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לשבת בליל הסדר לבד עם אשתי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השנה בליל הסדר אנחנו נהיה לבד, רק אני ואשתי. הילדים שלי יהיו אצל אמא שלהם, והילדים של אשתי יהיו אצל אבא שלהם.

זה מאוד לא נעים וגם קצת עצוב, איך עוזרים ליל הסדר רק שני אנשים לבד? אולי כדאי להביא אורחים?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
... נרו זאיר

קבלתי את מכתבך.

אף יהודי לא יושב לבד בליל פסח, יושבים עם כל המלאכים ועם השם יתברך, אוי כמה יפה, אוי כמה מתוק הוא...

כתוב בזוהר הקדוש (פרשת בא, דף מ:), בליל פסח מגיע הקדוש ברוך הוא כביכול עם כל המלאכים לכל הבתים, והם משתתפים בליל הסדר כשמשפריים את הנסים של יציאת מצרים.

ליל פסח הוא זמן מאוד קדוש. צדיקים מסבירים, למה נקרא ליל פסח 'ליל הסדר'? כי יורדת כזו קדושה מן השמים וזה נשאר לכל השנה, ואיך שמתנהגים בליל פסח - כך תהיה השנה; לכן צריכים להיות מאוד בשמחה ולהזהר מאוד מעצבות ומרה שחורה ומחלקת.

אצל חסידי ברסלב נוהגים לומר את ההגדה בקול רם, עם געגועים חזקים, וכסופים גדולים אל השם יתברך. כפי שרובנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רא), שפסח צועקים בתפלה ובהגדה, כך מקבלים מוחין לדעת ולהאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא כאן.

תודה להשם יתברך שהתחנת עוד פעם, ולך יש ילדים ולה יש ילדים, ואם בחג הם אצל ההורים שלהם - אל תשבר, אל תפסיק להודות להשם יתברך.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׁנוֹזְנָה לְ (פִּסְחִים קטז:): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפִּסְחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

מִמֵּתִי וְעַד מֵתִי, אֶפְשָׁר לֹאמַר תִּיקוּן חֲצוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר פֶּחַ עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים שְׁנוֹזְנִים לִי חִיּוּק לְתַקּוּפַת בֵּין הַזְּמַנִּים.

רְצִיתִי לְשֹׂאֵל לְגַבִּי תִיקוּן חֲצוֹת; מֵאֵד קֶשֶׁה לִי לְקוֹם בְּחֲצוֹת, מִמֵּתִי וְעַד מֵתִי אֶפְשָׁר לֹאמַר תִּיקוּן חֲצוֹת?

אֶשְׂמַח לְתַשׁוּבָה. יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יַעֲלִיחַ בְּכָל הָעֲנָוִים.

בְּהַפְרַת הַטּוֹב רַבָּה, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם.

יִישַׁר פֶּחַ

תַּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבֹּד יִקְרִי ... גֵּרוֹ יִאִיר

מוֹהָרָא"שׁ אוֹמֵר שְׁיִתְרַגְּלוּ לֹאמַר תִּיקוּן חֲצוֹת בְּיַחַד עִם קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל

הַמְּטָה, אֶפִּילוּ שְׁעַדִּין לֹא זָמַן חֲצוֹת, כִּי בָרַב הַפְּעָמִים הוֹלְכִים לִישׁוֹן אַחֲרֵי חֲצוֹת.

חִזַּק וְאִמְץ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, חִזַּק וְאִמְץ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה. רַבְּנֵי נֶתַן לָנוּ דִּרְךָ

לְלַמּוּד, אֶפִּילוּ שְׁעוּד לֹא זוֹכִים לְהִבִּין שְׁיִאֲמְרוּ אֵת הַמַּלְיָם שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (קְדוּשִׁים פה:): "וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא", מִי

שְׂרוּצָה לְלַמֵּד אֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, "וְלֹא אֶשְׂכַּח מֵאֵן דִּיֹּלִיף לִיה", וְאִין לוֹ מִי

שְׂיִלְמַד אוֹתוֹ וְיִסְבִּיר לוֹ אֵת מַה שֶׁהוּא לֹאֵד, "וְהוּא בְּרַחֲמֵימָתָא דְּאוּרִיָּתָא, לְעֵי בְּהַ,

וּמִגְמַגְמָם בְּהַ בְּגִמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע", אַבְּל מִכִּיּוֹן שֶׁהוּא אוֹהֵב לְלַמֵּד, הוּא לֹאֵד בְּלִי

לְהִבִּין, "כָּל מְלָה וּמְלָה סְלִקָּא", שְׂיָדַע שְׁכָל מִלָּה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהוּא לֹאֵד בְּלִי הַבְּנָה

עוֹלָה לְמַעְלָה לְשָׁמַיִם, "וְקוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהֵיא מְלָה", וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׁמַח

בְּהַ. "וְקַבִּיל לָהּ", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹאֵחַט אֵת הַמַּלְיָם, וְנִטְעַע לָהּ סִתְרָנִיָּה דְּהַהוּא

נחלא", ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, "ואתעבידו מאלין מלין
אילנין רברבין", ומהמלים האלו נעשים אילנות גדולים, "ואקרין ערבי נחל",
הנקראים 'ערבות', "הדא הוא דכתיב (משלי ה, יט): באהבתה תשגה תמיד"; זו הדרך
לזכות להגיע להבנת הלמוד (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עד).

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן
הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

איך משנים משהו אצל ילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

שמעתי בשעור שראש הישיבה שליט"א אומר שכשהוא היה מלמד הוא ראה פעם שילד מוריד
את הכפה לפני שהלך לישון, וזה מאד זעזע אותו. אני מלמד בתלמוד תורה לא כל כך משלנו, שם
הילדים לובשים כפות קטנות, וזה כל הזמן נופל כשרצים, או בשהולכים עכשו לשחק או לרוץ הם
מסגלים מלכתחלה להוריד את הכפה, וזה גם מאד הבהיל אותי, ואני כל הזמן מדבר אתם על זה,
שלא יורידו את הכפה.

אבל אבא שלי הוא גם מלמד, והוא אומר לי שהוא עורך את התלמידים שלו לא להוריד את
הכפה, ולאחר שנה כשהם עלו בתי, הם שוב היו בלי כפות. השאלה שלי איך אפשר לגרם
שהדבורים בן יכנסו ללב ולמח של הילדים?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרושת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה מחדיר בילדים יראת שמים. למעלה בשמים
מלמד מאד חשוב, כל העולם עומד על התורה שתינוקות של בית רבן לומדים.
תכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת קיט:; שיר השירים רבה א, ד), על הפסוק (תהלים ת, ג):

"מפי עוללים וינקים יסדת עז", שְׁכַל הָעוֹלָם - עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ - עוֹמֵד עַל הַלְמוּד שְׁלָהֶם.

אם רוצים לפעל משהו אצל הילדים - צריכים לדבר אתם הרבה ובהרבה אהבה. כפי שמצינו, כשהקדוש ברוך הוא קרא למשה רבנו לצוות לו את המצוות: "ויקרא אל משה", אומר רש"י (ויקרא א, א): "לכל דברות ולכל אמירות ולכל צווים", בכל פעם שהקדוש ברוך הוא אמר משהו למשה רבנו - "קדמה קריאה לשון חבה", הקדוש ברוך הוא קרא אותו בשמו, שזה מראה על אהבה, ורק אחר כך צוה את המצוות; זה מלמד אותנו, שכשאנחנו רוצים לומר לתלמידים איך לנהג, אם רוצים שזה ישפיע - צריך שתהיה אהבה.

תספר לתלמידים שלך ספורי צדיקים, זה מסגל ליראת שמים. רבנו י"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "ידע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד".

יעזר השם יתברך שנוצפה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

למה אני מפחדת כל כך ממלחמות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שומעת תמיד שמדברים על מלחמות ואני רועדת מפחד. יש עכשו מלחמה בארץ ישראל, מלחמה ברוסיה, וגם הבנות בכתתי אומרות שיהיו עוד ועוד מלחמות, אני מפחדת שמא תהיה עוד מלחמה כמו שהסתבות שלנו עברו.

דברתי עם המורה שלי והיא אמרה לי שיהודים מאד טובים ורואים נסים שהשם יתברך עושה תמיד עם היהודים בכל יום, אבל לפעמים אני עלולה להתעורר באמצע הלילה עם מחשבה נוראית וכואבת, 'אולי יש יריות? ואולי החילים כבר נכנסו עכשו באמצע הלילה לאמריקה?' אני מרגישה שאני רוצה למות, כדי שלא אצטרף לסבול צרות.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשְׁת וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
... תח"י

קבלתי את המכתב.

תְּשִׁירוּ נִיגוּנֵי אַמוּנָה, אַמוּנָה מְרַגֵּיעָה אֶת הָאָדָם, תְּשִׁירוּ: "הַשֵּׁם הוּא פֶה, הַשֵּׁם
עוֹשֶׂה רַק טוֹב" - כִּף יִהְיֶה לָכֶם טוֹב, אַתֶּם תִּרְגְּעוּ מֵהִפְחָד.

מוֹהָרָא ש', כִּשְׁהוּא הָיָה מִתְבּוֹדֵד בְּשָׂדוֹת וּבִיעָרוֹת, הוּא הָיָה הוֹלֵךְ לְדַבֵּר עִם
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - הוּא פָּחַד מֵהַחַיּוֹת, הוּא הָיָה פּוֹגֵשׁ כָּל־כַּיִם וְכוּ', וְאָז הוּא הִתְחִיל לְשַׁנֵּן
לְעַצְמוֹ אֶת הַמְּלִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר "מִמֶּלֶא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין, אֵין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּל־ל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם", הוּא חֲזַר
עַל זֶה אֵין סֵפֶר פְּעָמִים, תוֹךְ כְּדֵי אֲמִירַת הַמְּלִים יֵצֵא נְגוּן יָפֶה וְזֶה הִתְפָּרְסָם בֵּין
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַנְּגוּן שֶׁל מִמֶּלֶא כָּל עֲלָמִין, וְזֶה הוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַפְּחָדִים.

עַל יְדֵי שֶׁתְּשַׁנְּנוּ אַמוּנָה - יִסְתַּלְקוּ כָּל הַפְּחָדִים, אַתֶּם תִּרְגִּישׁוּ בְּטוֹחִים עִם הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, לֹא תִפְחָדוּ מֵאֵף אֶחָד.

יְעוֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁנוּזָכָה לְ (פְּסָחִים קטו): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן
הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרַאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

איך אוכל להנצל מנסיון קשה?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית אני חייב להודות להשם יתברך ולהודות לראש הישיבה שליט"א שאני זוכה כבר
תקופה ארוכה לשמוע את השיעורים הנפלאים והיקרים שהם ממש מחיים נפשות. לאחרונה היתה
לי תקופה שלא שמעתי את השיעורים, והרגשתי את זה היטב, לא היה לי ישוב הדעת, ושוב חזרתי
לשמוע את השיעורים, וקבלתי קצת ישוב הדעת.

אני רוצה להשיח את לבי, ולבקש עצה וחיזוק. אני ברוך השם אברך, נשוי עם ילדים בלי עון
הרע, אני נחשב לאברך חשוב, אני לומד ומתפלל ואני ראש חבורה, אבל לצערי יש לי יצר הרע גדול

להסתכל על נשים, יש לי כל הזמן מחשבות רעות, וזה מאד כואב לי, כי אני באמת רוצה להיות יהודי כשר, אבל זה פשוט לא הולך לי, אני לא מסגל להתגבר על היצר הרע.

במיחד יש לי נסיון חזק על בחורה מסיימת שגרה באזור שלי, אני מאד נמשך אליה, ולמרות שאני יודע ברור שהיא לא רוצה אותי, כמו שכבר ראיתי כמה פעמים, אני לא יכול להסיח את דעתי ממנה, ואני ממש חולה על זה. אם לא הייתי יודע שיש משטרה, כבר מזמן הייתי נכשל רחמנא לצלון, אבל אני יודע שאם אעז לעשות משהו היא מיד תתקשר למשטרה ואמצא את עצמי מאחורי סורג ובריח, וזה מונע אותי, אבל במח שלי אני כל הזמן חושב ממנה, וזה מאד מפריע לי.

אני חייב להוסיף שאני לומד שיעורים בסדרן, יש לי שיעור במשניות פרק ליום, יש לי שיעור בגמרא, חומש, תהלים, ואני מתבודד קצת בכל יום בענן, אבל נראה שאין עצה לדבר הזה, שום דבר לא עוזר.

אני יודע שאין לראש הישיבה שליט"א איזו עצה מיחדת בשבילי, אבל אני צריך חיזוק בענן, אני מרגיש שאני לא יכול יותר, ואני מפחד שאפול ליאוש ואז יהיה לי מר מאד. אשמח אם ראש הישיבה שליט"א יענה לי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת וַיִּקְרָא, ו' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

קבלתי את מכתבך.

מספן מספן, התקיימה אצלך הקללה של התוכחה (דברים כח, לד): "וְהָיִיתָ מְשַׁעֵב מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", מוהרא"ש אומר שהפונה בזה כשמשתגעעים מלא לשמור את העינים; תגיד אתה, וכי אין זה שגעון? יש לך אשה וילדים ואין לך מה לעשות רק להתיסר במחשבות של עבירות, שתכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא כט:): "הנהורי עבירה קשים מעבירה", לחשב על עבירות עוד יותר גרוע מלעשות עבירות, כי האדם מביא את עצמו לעשות עבירות, ורש"י אומר: לחשב על נשים, "קשים להכחיש את בשרו יותר מגופו של מעשה", זה כל כך נורא, זה גורם לזקנה וחלשה, זה הורג את האדם.

עצה אחת יש בשבילך, שתלך בכל יום להתבודדות ותכפה ותצעק אל השם יתברך: "רבונו של עולם תרחם עלי, היצר הרע בוער בי, הוא מכשיל אותי

בהסתכלות על נשים, ועכשיו יש לי צרה נוראה, אני מתיסר בדמיונות של לעשות עבירות עם (תוציא הכל מפיה להשם יתברך). רבוננו של עולם, אני נשרף, תציל אותי, שמהיום והלאה אשמר על העינים שלי”.

כך תצעק אל השם יתברך עד שירחמו עליך, ותבקש גם על שמחה ותעשה הכל כדי להיות בשמחה, כי העבירה של ניאוף מתגברת על כל בעלי מרה שחורה, ושמחה מגרשת את המחשבות האלו.

מוהרא”ש מספר את הספור על נטע מאומן, בחור צעיר שהגיע לאומן, הוא הסתובב בין אנשי שלומינו, שם הוא שמע על הענין של התבודדות, שאדם ידבר אל השם יתברך בשפה שלו. אחר כך הרוסים ימח שמם גרשו אותו לסיביר, הוא קבל שם משרה במשרד, לשרת את הגנרלים הרוסים, שם היתה גם בחורה גויה, בת של כמר, והיא הפצירה בו יום אחר יום, בא לעשות אתי עברה, היא אמרה לו: “תעזב את היהדות; כאן בסיביר אף אחד לא ידע מה אנחנו עושים, מכאן אף אחד לא הולך הביתה”, הבחור נטע לא ידע מה לעשות, הוא הרגיש שחיינו נגמרים, הוא עומד לפני נסיון נורא, הוא עומד לפול לתהום עמקה.

הוא נזכר בעצה של התבודדות, הוא יצא מהמשרד, הוא התחבא בשדה וצעק אל השם יתברך: “רבוננו של עולם, תציל אותי! אני מרגיש שאין לי את הכוחות לזה, אני נשרף! אנא ממך, או שתוציא את הנשמה שלי, או תעשה נס שאעמד בנסיון”, כך היתה יום אחר יום, היא הפצירה בו והוא הלך להתבודדות, לצעוק אל השם יתברך: “אבא תציל אותי”, כך זה המשיך עד שהקדוש ברוך הוא עשה נס, הרוסים ימח שם שחררו אותו.

לפני שהוא הלך משם שם הם עשו לו מסבת פרדה, והבחורה הגויה, הקלפה, בקשה - שהיא רוצה לומר כמה מילים לכבוד הפרדה, והיא אמרה: “אם יש בעולם צדיק, זה הבחור הזה! הטרדתי אותו יום אחרי יום, הוא לא הקשיב לי”.

נטע חזר לאומן וספר מה עבר עליו, הוא ספר איזה נסיון היה לו שם. מוהרא”ש מספר, שהוא בעצמו שמע מזקני חסידי ברסלב שפולם בכו כשהוא ספר את הספור שלו, הם שאלו אותו מאיפה היו לו את הכוחות? והוא אמר: “ממכם, מהתבודדות; אם לא הייתי יודע מהעצה של התבודדות - הייתי נכשל”;

כְּמוֹ שְׂיוֹסֵף הַצַּדִּיק עָמַד בְּנִסְיוֹן עִם הָעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדָּוּת, שֶׁפָּתְיוּ לֹא הִפְסִיקוּ
לְמַלְמֵל תְּפִילוֹת, תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת.

יְעֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂנוּזְכָּה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן
הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

מָה הַיְסוּד לְהַצְלָחָה בְּעֶסֶק חֲדָשׁ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי שׁוֹמֵעַ וְקוֹרֵא אֶת כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְאֲנִי מִמָּשׁ מִתְעַנֵּג מִכָּל מִלָּה, יִישֵׁר כַּח.

אֲנִי עֹכְשׁוֹ בְּאִמְצַע פְּתִיחַת עֶסֶק חֲדָשׁ, וְרָצִיתִי לְבַקֵּשׁ עֲצָה וּבִרְבָּה. מָהוּ הַיְסוּד לְהַצְלָחָה?

אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכּוֹל בְּבִקְשָׁה לְהַגִּיד לִי מָה לַעֲשׂוֹת, וּבְבִקְשָׁה לֹא דְבָרִים קָשִׁים מִיַּדִּי,

כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת זֶה.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת צו, ח' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּהְיֶה חֶזֶק לְהַתְּפַלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר: "מִי

שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן - יִהְיֶה לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיָן", יִהְיֶה לוֹ שֶׁפַע גְּדוֹל.

אֵל תְּדַבֵּר נְבוּל פֶּה, תְּדַבֵּר בְּעֵדֵינוֹת לְכָל אֶחָד. רַבְּנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְנִיעוּת,

סִימָן סד): "הַצְּנִיעוּת מְסַגֵּל לַעֲשִׂירוֹת".

תְּבַרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַפֶּתַח, זֶה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה.

יְעֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂנוּזְכָּה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן

הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

איש אמונות

תקפיד על נטילת ידים, כף יסתלקו כל הפחדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

יכול להיות שהפחדים שלך מגיעים מלא לטול ידים כשצריך. בשלחן ערוך כתוב (אורח חיים סימן ד', סעיף יט), כשקמים בבקר צריכים לטול ידים, וכשהולכים לשירותים צריכים אחר כך לטול ידים, וכשמתרחצים, וכשגוזזים את הצפרניים או כשמסתפרים, גם כשמורידים את הנעלים, גם כשהולכים לרופא והוא מוציא דם, או כשהולכים לבית החיים - צריכים לטול ידים, וכתוב (שם), שאם לא נוטלים ידים, לדגמא אם גזזו את הצפרנים ולא נטלו ידים - מקבלים פחדים ליום אחד ולא יודעים ממה מפחדים, כמו כן אם מסתפרים ולא נוטלים ידים - מקבלים פחדים לשלושה ימים.

תקפיד על נטילת ידים, ותבקש מהשם יתברך שתהיה לך אמונה חזקה, כף כל הפחדים יסתלקו.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

האשה מתלבשת מדי צנוע

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁת תְּרוּמָה, כ"ט שבט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... גְּרוּ יְאִיר

קבלתי את המכתב.

לגבי וכו'. אם אשתך מתלבשת מאד צנוע, עוד יותר ממה שצריכים, כָּבֵר מעבר לגבול, אתה מרגיש שזה נורא וזה משפיע על השלום בית; תשבח אותה ותן הרבה מילים טובות, ורק תשמח, כי ממה נפשך, אם זה - כפי שאַתָּה חושש - מעצבים, דע את הכלל, שעצבים אי אפשר לרפאות רק על ידי הרבה מילים טובות, המלים הטובות והשמחה מאוררות את המח עד שמתרפאים; אם זה לא עצבים, אלא שיטה, שיטה משבשת - בודאי שאי אפשר ללכת בכח, חיבים ללכת בסבלנות ובחכמה, ורק על ידי מלים טובות ושמחה אפשר להפוך את השיטה של הזולת.

תן הרבה מילים טובות בבית, בזה אל תהיה קמצן ובזה אל תעשה חשבונות; אם זה שייך פאן המלים הטובות או שכבר אמרו אתמול, ואין צורך להגיד עוד פעם, תן מילים טובות בלי שיעור; כך היא תתאחד אתך, היא תעשה את רצונך ושניכם תעשו רק את רצון השם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך נוטלים ידים בבקר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁת תְּרוּמָה, כ"ט שבט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי', קרית ברסלב

נטילת ידים בבקר "נעגל וואסער" - נוטלים שלוש פעמים על כל יד לסרוגין, פעם אחת יד ימין ופעם אחת יד שמאל, ושוב את יד ימין ואחר כך את יד שמאל, ושוב יד ימין ויד שמאל, ואפילו אם ישפכו בפעם אחת על יד ימין הרבה מאד מים ואחר כך על יד שמאל - הרוח הרעה לא תסתלק, זה לא עוזר לשפוך בבת אחת הרבה מים, אפשר להוריד את רוח הטומאה רק לסרוגין.

יש גם כאלו שמוסיפים פעם רביעית על שני הידים, אבל זה כבר רק מנהג,
ויש גם כאלו שקדם נוטלים כל יד לסרוגין ואחר כך נוטלים שוב שלוש פעמים
יד ימין ושלוש פעמים יד שמאל לא לסרוגין.

תדברו עם התלמידות על נטילת ידים בבקר, כי ככל שמחזירים את זה יותר
מקדם בהם - הן יעשו את זה כל החיים.

בשבת לא גורפים שלג.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אם מעט גם בן טוב, נעשים יהודי כשר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ד אדר, שנת ה'תשפ"ה

אל יקרי אהובי הרב ... שליט"א

אני רוצה לכתב לך דבר יפה שהתחדש לי היום בלמוד ספר משלי.

שלמה המלך אומר (משלי טו, טז): "טוב מעט ביראת ה', מאוץ רב ומהומה

בו", טוב מעט רכוש שמרויחים בכשרות, מאוץ גדול וצעקות של אנשים **שגנבו**

אותם.

אפשר לומר, עם ההקדמות של רבנו ז"ל, מוהרנ"ת אומר: "כשהגעתי אל

רבנו, שמעתי דבר חדש, שמעט גם בן טוב, והספה שאנשים לא עוסקים בעניני

יראת שמים, היא כי רוצים רק שלמות, רוצים לעשות הרבה, ולכן לא עושים

כלום, אבל כשיודעים את החשיבות של מעט תורה, מעט צדקה, מעט שמירת

עינים, מעט שמחה - היו עושים מעט, ועוד מעט, ועוד מעט, וכך היו זוכים

להרבה".

יתכן שזה הפרוש בפסוק "טוב מעט", כשיודעים את החשיבות של מעט,

יודעים שמעט גם בן טוב, "ביראת ה'", זוכים ליראת שמים, נעשים יהודי כשר,

אבל כשרוצים רק "מאוץ רב", רוצים אוץ גדול, רוצים רק הרבה, רק לשלמות

נותנים חשיבות, ומהומה בו", אזי החיים הם בצעקות, מחלקת, בלי השם

יתברך, כי רק כשמצמינים במה שהצדיקים מגלים לנו, את החשיבות של מעט, "מעט גם כן טוב" רק כך אפשר להצליח, והבן למעשה.

...

בעזרת השם הכל יחזור להיות טוב

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת פקודי, כ"ח אדר, שנת ה'תשפ"ה
 לכבוד משפחת ... שיחיו
 קבלתי את המכתב.

חזקו ואמצו ותחזקו את בתכם שזה יעבור, השם יתברך לא יעזוב אתכם. אנחנו צריכים להאמין שכל מה שעובר על האדם הכל לטובה, הקדוש ברוך הוא לא עושה רע, הקדוש ברוך הוא עושה רק טוב, ואם לא מבינים מהו הטוב - זה גם לטובה; תחפו את השבועות הספורים עד שהוא מתרפא, ובעזרת השם הכל יחזור להיות טוב.

הצדיק הקדוש בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו הנה שר: "רבנו של עולם, אנה אמצאך, ואנה לא אמצאך? אם הולך טוב - זה הרי אפה, ואם חלילה להפך - זה טוב אפה, ואם זה אפה - זה הרי טוב, ואם זה טוב - הרי זה טוב אפה, יוצא שתמיד זה אפה, ושוב אפה"; הצדיק הנה שר את הנגונים האלו עם בני ישראל כדי להכניס בהם אמונה, ולשנן אתם אמונה בבורא כל עולמים.

אדם שחי עם אמונה - הוא תמיד בשמחה. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן נג): "מי שיש לו אמונה, חיי חיים, והוא מבלה ימי חיו בטוב תמיד. פי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב, בודאי טוב לו, ואפילו כשאינו כן, דהינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורין חס ושלום גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו, כי מאחר שהכל מאתו יתברך בודאי הכל לטובה", אפילו כשלא הולך טוב לאדם - הוא סובל יסורים חס ושלום - גם טוב לו, כי הוא סומך על השם יתברך שהשם יתברך בודאי ירחם עליו ויעזר לו. פי אם השם יתברך מביא לי את הרע אז בודאי שזה טוב בשבילי, "אבל מי שאין

לו אמונה חס ושלום, חיי אינם חיים כלל, כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל, מאחר שאין לו אמונה כלל, ואין לו שום חיות ושום טוב, מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן, אבל על ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו כנ"ל, מי שאין לו אמונה - אין לו חיים, כי ברגע שמשהו הולך לו רע אין לו שום נחמה, אין לו במה להתנחם כי הוא לא מאמין בהשם יתברך רחמנא לצלן, אבל מי שחי עם אמונה - יש לו חיים יפים ומתוקים.

חזקו ואמצו ותחזקו את בתכם; עכשו מגיע חג הפסח, ויראו את הנסים הגדולים שהשם יתברך יעשה.

יעזר השם יתברך שנוצח ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

רבנו של עולם תעזר לי, אני מאד מדכאת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקרא, ד' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

תאמרו בכל יום את התפילה הזו, ותראו ישועה גדולה:

"רבנו של עולם תעזר לי, תשמח אותי, אני מאד שבורה, אני מאד מדכאת, אין לי טעם בחיי.

רבנו של עולם תעזר לי, אני אמא לילדים, אני צריכה פח ושמחה שאוכל לגדל אותם, לבשל להם אוכל, להכין להם פביסה נקיה, לתת להם אהבה.

רבנו של עולם תעשה נס, שאהיה שמחה, כך אתחיל להרגיש אותך ויהיה לי פח להיות אמא לילדי ואשה לבעלי, אמן".

תאמרו את התפילה הזו כל יום, ותראו שאחרי כמה ימים יוטב לכם, אתם תתחילו להרגיש טוב יותר.

...

תְּדַבֵּר אֵלַיָּה כְּמוֹ שְׂמֹלֶךְ מְדַבֵּר אֶל מַלְכָּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ה' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

עֲכָשׁוּ כְּשֵׁאשְׁתָּךְ אֲבָדָה פְּעָמִים וְכוּ' - תִּשְׁמֹר יוֹתֵר עַל רְגִשׁוֹתֶיךָ, הֶעָקֵר תְּדַבֵּר יָפָה וְלִבִּי. כְּפִי שֶׁרַבְנוּ לְמַד אוֹתָנוּ (שיחות ה'ר"ן, סימן רסג): "שְׁזָה מַעֲשֵׂה בַעַל דָּבָר שְׂמִינִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד, לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שְׂיִתְפָּסוּ בְּמַצּוּדָתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד, לְתַפְסֵם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁגוּרָם בְּעֶרְמוּמֵיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם", הַיֵּצֵר הָרַע מִשְׁתַּטַּח מְאֹד עַל זֶה, לְהִרְס אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית אֲצֵל אֲבָרְכִים, כִּף הוּא יְכוּל אַחַר כִּף לְתַפֵּס אֶת הָאֲבָרְכִים וְהַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת בְּרִשְׁתּוֹ, לְגַרֵם לָהֶם לְחֵטָא כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְהַפְרִידֵם, וְכִף הוּא לוֹכֵד אוֹתָם בְּעֵבְרוֹת מְלַכְלָכוֹת.

בְּפִסְחָ אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים אֶת הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אִתָּנוּ, "עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם", וְכִשְׁחֹשְׁבִים לְאַחֹר, שֶׁהֵיית בַּחֹר פְּלַג גּוֹף, הֵיית כָּל כִּף מְמַרְמֵר וּבוֹדֵד, לֹא שְׂמִיחַ, "וַיִּזְצִיאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם", וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חִתֵּן אוֹתִי, הַיּוֹם אַתָּה אָדָם הַשְּׁלָם, עֲכָשׁוּ אַתָּה רַק צְרִיף לְרֵאוֹת שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה תִּשְׂרָה אֲצִלְכֶם עַל יְדֵי שְׁלוֹם וְעַל יְדֵי אֱהָבָה.

תְּדַבֵּר יָפָה אֶל אִשְׁתְּךָ, בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ כְּשֵׁהיא אֲבָדָה פְּעָמִים בְּרַצִּיפוֹת וְכוּ' אַתָּה צְרִיף לְדַבֵּר אֵלַיָּה כְּמוֹ שְׂמֹלֶךְ מְדַבֵּר אֶל מַלְכָּה, כִּף תְּרַגִּישׁוּ טַעַם גֵּן עֵדֶן.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ שְׁנוֹזְפָה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

תְּקַנְהָ לְאִשְׁתְּךָ אֶת הָעֵגְלָה מֵהַסּוּג שֶׁהיא רוֹצָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

יְקִירִי אֱהוּבִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

תְּקַנְהָ לְאִשְׁתְּךָ אֶת אֶת הָעֵגְלָה מֵהַסּוּג שֶׁהיא רוֹצָה. אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין, עֵגְלָה

לאשה זה כמו רכב, זה יכול להראות דבר מיתר ושםבזבזים כסף מיתר, אבל זה כדאי וזה חשוב, ואם האשה מבקשת עגלה צריכים לתת לה את זה. לך בכל יום לטיל בין העצים ותשוחח עם השם יתברך. תודה לו על כל הנסים והחסדים שהוא עשה אתך, ותבקש ממנו שיקרב אותך אליו. יעזר השם יתברך שנוזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

סע בזהירות ובאטיות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

חזק ואמן עם השיעורים כסדרן שלך, וכשאתה עושה סיום - תכתב לי את זה, כך תתן לי כוחות חדשים. כי כשאני שומע שתלמידי הישיבה עושים סיומים - זה נותן לי הרבה מאד כח להמשיך הלאה עם הישיבה והקהלה. גם תלך בכל בקר למקנה. מוהרנ"ת הבטיח, שמי שיטבל בכל יום למען השם יתברך - בסוף תהיה לו תקנה, הוא יהיה יהודי כשר.

אני רוצה לבקש ממך טובה מלבי, כשאתה נוסע בקרנה סע בזהירות ובאטיות רבה. כי עכשו בקיץ כשהילדים משחקים ברחובות, בפרט ברחוב ירושלים - שם זה ממש סכנת נפשות, וצריכים להזהר מאד, כי עלולים חס ושלום להזיק לילד השם ישמרנו, אני מקנה שתעשה לי את הטובה הזו.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

אלף דולר לאשר בנחל, עבור עוד שתי ישועות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת וַיִּקְרָא, ו' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

אני שולח לך עוד אלף דולר להדפסת הספר הקדוש אשר בנחל. נתתי לך בשבוע שעבר עבור שתי ישועות, ופלאי פלאים, למחרת היו לי ישועות נפלאות בשתי הדברים שהיינו צריכים, גם אני חשבתי מיד וגם אשתי תחי' אמרה לי את זה, תרמנו לאשר בנחל לשתי ישועות ועכשיו אנחנו רוצים לתת שוב כְּדִי לַהוֹדוֹת ולהלל להשם יתברך על הנסים שהוא עשה אתנו.

חזק ואמץ בעבודתך הקדושה, וכשנהיה לך קשה ואמה רוצה להתנאש - תגיד לעצמך שכל אחד עובד קשה, ההבדל הוא רק מה הקשי; תודה להשם יתברך שהימים שלך עוברים בעזרה להדפסת הספרים שמביאים את הגאולה.
יעזר השם יתברך שנוזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מִיכָה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

להיות מוכן שיִדְבְּרוּ עָלָיו ויבזו אותו והוא ישתק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת וַיִּקְרָא, ו' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

ישר כח גדול שאתה עוזר לי שאוכל לשלם את החובות של המוסד והחובות של הקהלה. דע לך, להיות משמש אצל רבנו - זה דבר גדול מאד, ולכן הלא טוב משתטח להחליש את הדעת ולגרם לבלבולים וכו'.

ספרת לי שדברת לא יפה אל האברך ... אני רוצה שתתקשר אליו ותפיס אותו, כי מי שעוזר לי לבנות את המוסדות ואת הקהלה, אני מתנה אותו תנאי כפול, רק אם הוא מסגל לסבול אחרים והוא מוכן שיִדְבְּרוּ עָלָיו ויבזו אותו והוא ישתק, רק כך אני מענין שיעזרו לי, בפרט אברך כמו ... שמאד מסור לנו, ובגלל שמישהו הגיע לספר לך לשון הרע שלועגים מאחורי גבך, היית צריך להזהר לא לקחת ללב.

אם מישהו אומר לך מילה חריפה - תדון אותו לכף זכות, אנשים מותשים מאד, בימינו עובר על כל אדם; לאף אחד אין פונה רעה, אף אחד לא רוצה רע; צריכים להסתכל בעין טובה על כל אחד, ורק כך אפשר להצליח.

יש לי הרבה מה לכתב אבל אני צריך ללכת לעזור להכניס את החג, אני מאד מכיר לך טובה על כל מה שאתה עוזר למוסד, הן במקמפיין השנתי אנשי חיל והן עם קמחא דפסחא, ובהכל.

יעזר השם יתברך שנוצפה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכא ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

הדור של ימינו צריך דבר אחד אהבה וחס

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני נהנה לשמוע שאתם מתמסרים לילדים.

לגבי הבת שגונבת, וכך מה שעושים אתה לא עוזר; אתם כותבים שאתם מרחמים על הילדה, נכון יהיה להתקשר לאבא ולספר לו, כי אם לא עוצרים את זה בגיל צעיר - זה עלול להיות נורא מאד אחר כך.

אתם צריכים לדבר עם המנהלת ואתם יכולים להראות לה את המכתב הזה ולהתיעץ איה להודיע את זה להורים, כי אם יתנו לזה לזרם חס ושלום, לא יעשו כלום עם זה, מה יהיה כשהבת תגדל.

העקר תשרישו בתלמידות אהבה להשם יתברך, אהבה למצוות, לעדינות, ללכת עם בגדים נפים לא קצרים, ללכת בצבעים נפים לא פרוצים, ללכת סגור ולא חשוף, ועם שרוולים עד העצם, פי הדור של ימינו צריך דבר אחד: "אהבה וחס", ואם מראים להם שאהבה וחס נמצאים בתורה - הן כולן יהיו יראות שמים ועדינות.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

תזוהר מעין הרע

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

מה שאתה שואל אותי, שמאז שספרת לחברים שלך על הרוחים שלך - השפע נעצר, אם זה קשור אחד לשני; דע לך, אפילו אצל אנשים קרובים עלול להיות עין הרע, וזה יכול לעצר את השפע.

לכן מהיום תשתדל כמה שיותר להסתיר את ההצלחה שלך, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא מב.): "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין", למה החברים שלך צריכים לדעת כמה כסף אתה מרויח? מה זה חסר? מה אתה יודע מי מקנא בך? ומי מעכב את השפע מלהמשיך לבוא? כששואלים אותך מה עם הפרנסה שלך, תגידי: "תודה השם שאני יכול לשים לחם על השלחן, תודה השם שאני יכול לשלם שכר לימוד"; יותר מזה אתה לא צריכה לדבר.

להשם יתברך תספר הכל, בדיוק כמה כסף אתה מרויח ותודה לו ותבקש על העתיד.

בזכות זה שאתה כל כך חזק לכבד את הוריה היקרים, אתה נזהר מאוד בכבודם - אתה תזכה שתהיה לך הצלחה גדולה.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

רצוי לפני השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת וַיִּקְרָא, ו' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

בהגדה אנחנו אומרים: "ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו", כשיודעים
'ועכשיו' שתמיד אפשר להתחיל מחדש - 'קרבנו המקום לעבודתו', כך אפשר
לזכות לעבוד את השם ולהיות קרוב אל השם יתברך.

אנחנו נוהגים שכל הילדים אומרים בקול את הסימנים: "קדש ורחץ כרפס"
וכן הלאה, עד שמגיעים לנרצה ובנרצה הילדים אומרים: "מי שעושה את כל
הדברים האלו הוא רצוי לפני השם", אנחנו מדברים עם הילדים עד כמה הקדוש
ברוך הוא אוהב אותנו, כי עשינו את כל הדברים האלו, אכלנו את המצה הקדושה,
אמרנו את ההגדה הקדושה, זה הדבר הכי חשוב שצריכים להשריש בלבוש
שלנו, שהקדוש ברוך הוא אוהב אותנו.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים ט:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן
הפסחים"; וגם (מיקה ז, ט): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

להתקשר ולדבר עם האבא כל יום

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת וַיִּקְרָא, ו' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני מאד רוצה לבקש ממך שתתקשר לאבא שלך בכל יום. אבא שלך הוא
גלמוד, אין לו אף אחד, הילדים האחרים לא מדברים איתו, רק אתה עם השכל
וההדרכה של רבנו ז"ל, שמחזק אותנו לקיים את כל המצוות ולשים בצד את כל
הנגיעות האישיות - אתה הילד היחיד שמדבר איתו, אז אני רוצה לבקש ממך
ולחזק אותך שתתקשר אליו בכל יום, לשוחח איתו קצת.

כמו כן תאמר בכל יום עם הטלית והתפלין אחרי שחרית את עשרת מזמורי
התהלים, את התקון הפללי של רבנו ז"ל.

יעזר השם יתברך שנוצרה לו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

המניעות גורמות חשק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

זה ספור כואב, בענין שאביך בעצמו ברח מהבית בתור בחור והגיע ללמוד אצל מוהרא"ש בעזרת דקדושה, והוא לא הסתפל על אף אחד, הוא הסתפל מה שטוב לנשמה שלו, לתכלית שלו, לנצחיות שלו, ועכשיו כשאתם רציתם לבוא ללמוד בישיבת היכל הקודש לא מרשים; הפלא עוד יותר גדול, בזמן שאביך גרו יאיר חי על ההתחזקות שלומדים פאן בחדר שלנו, אכל עד הילדים.

רבנו ז"ל כבר אמר את זה: "אני פלא, האבא נוסע אלי, הרי הוא מאמין בי, וכשבנו רוצה לבוא - הוא לא מרשה לו לבוא".

זה היה כשתלמידו של רבי יודיל מדאשוב שהיה צדיק גדול לא הרשה לבנו לבוא אל רבנו, וכשהוא הגיע אל רבנו אמר לו רבנו את המלים האלו: "אני פלא, האבא מגיע אלי, הרי הוא מאמין בי, הוא היה צריך להביא את הילדים שלו אלי; לא, את הילדים לא".

עכשו אתה רואה בחוש שמה שלא מרשים לבוא זה לא מובן בשכל, זה משהו שמקורבים, תלמידים - חביבים לעבור, כי רק כך אפשר לקבל מהצדיק, כשיש חשק, וחשק נהיה רק על ידי מניעות, וכך יכולים להעיד לה אין ספר אנשים מה שהם עברו מההורים כשהם הגיעו אל רבנו, בכלל בלי שכל, זה רק כדי להגדיל החשק, כפי שרבנו אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן טו).

תחזק את אחיך שיתפלל שיוכל לבוא ללמוד אצל רבנו בישיבה, בתפלה אפשר לפעל הכל.

יעזר השם יתברך שנוזקה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

איך זוכים לישוב הדעת?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת צו, ח' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

יישר כח גדול על העזרה למוסדות.

אתה שואל איך זוכים לישוב הדעת; רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ט): "מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת", למה אנשים רחוקים מהשם יתברך? כי אין להם ישוב הדעת, לא מתבוננים 'מה התכלית מהעולם?' מה מרויחים מפל התאוות וכו'?' הרי לא נשאר מהאדם כלום, רק המעט של עבודת השם יתברך שחוטפים בזה העולם.

איך זוכים לישוב הדעת, לדעת מה צריכים לעשות בזה העולם? "אף דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו, רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות", כשאדם מדכא קשה לו לחשב נורמלי וכו', כי המוח שלו מצמצם, אבל כשאדם בשמחה, אזי הוא יכול לחשב ישר וכו', כי כששמחים המוח פתוח ולא מצמצם.

העקר תשמח בזה שאתה יהודי, אתה לא גוי, משמחה זאת אי אפשר לפול. הצדיק הרב הקדוש רבי צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו מביא בספרו פרי צדיק ספור נורא (חג השבועות, אות יג): הצדיק הקדוש בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו הנה אומר כל יום את ברכות השחר בקול רם, יום אחד הוא דלג על ברכת "שלא עשני גוי", נגש אליו מישהו ואמר לו: "רבנו, החרטתם ברכה אחת, ברכת שלא עשני גוי", ענה לו בעל הקדשת לוי: "כבר ברכתי היום את הברכה הזו!

כְּשֶׁקָמְתִי בִבְקֶרֶת הַיָּמִיתִי מְאֹד שָׁבוּר, לֹא הִצְלַחְתִּי לְמַצֵּא שׁוֹם דְּבָר שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחְיֹת בּוֹ אֶת עֲצָמִי, עַד שֶׁחֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמִי: 'אֲנִי הֲרִי יְהוּדִי, אֲנִי לֹא גּוֹי', וּמְרַב שִׁמְחָה לֹא יְכוּלְתִי לְהִתְאַפֵּק, וּמִיָּד אָמַרְתִּי אֶת בְּרַפְתּוֹ: 'שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גּוֹי'; עִם זֶה הַחֲיִיתִי אֶת עֲצָמִי".

יְעֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׁנוֹזְכָה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

שִׁידוּף תְּלוּי רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת צו, ח' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... נֵרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּשְׂאֵר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֵל תְּבוּא לְאֻמְרִיקָה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶהְיֶה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְאֲדַבֵּר אִתְּךָ פָּנִים בְּפָנִים.

לְגַבִּי שְׂדוּכִים וְכוּ'; תַּחֲדִיר בְּעֲצָמֶךָ שְׂשִׁידוּף תְּלוּי רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כְּפִי שְׂחֻכְמִינוּ זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה סח, ג): "מְצִינּוּ בַתּוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים שְׂאִין זְווגוֹ שֶׁל אִישׁ אֶלָּא מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא", בַּתּוֹרָה כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כד, ג): "וַיַּעַן לְכֹן וּבַתּוֹאֵל, וַיֹּאמְרוּ, מֵה' יֵצֵא הַדְּבָר", בְּנִבְיָאִים כְּתוּב (שׁוֹפְטִים יד, ד): "וַאֲבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵה' הִיא", וּבְכַתּוּבִים כְּתוּב (מְשָׁלֵי יט, יד): "בֵּית וְהוֹן נִחַלַת אָבוֹת, וּמֵה' אֵשָׁה מִשְׁפָּלַת", רוֹאִים בְּכָל מְקוֹם שְׂשִׁידוּף תְּלוּי רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

אֵל תִּדְאָג, הַשִּׁידוּף שֶׁלְךָ יִגִּיעַ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּעֲצָמוֹ, אִתָּה תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּרַת הַשֵּׁם שֶׁלְךָ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד וּתְפִלָּה וּבִסְגֻלוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, תַּעֲשֶׂה אֶת הַסְּגוּלָּה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמְרִים (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חַתוּן, סִימָן ו): "מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא זְווגוֹ, יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְקִרוֹת בְּקִרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים", וּמִפְּסוּק (בְּמִדְבָר ז, א): "וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוֹת מִשָּׁה לְהִקְיָם אֶת הַמִּשְׁכָּן", עַד הַסּוּף, שְׁנֵה הַקְּרִיאָה שֶׁקּוֹרְאִים בְּחִנּוּכָה, (זֶה מִדְּפָס בְּכָל סֵדוּר בְּקִרְיַאת הַתּוֹרָה, קְרִיאָה לְחִנּוּכָה), וּכְשֶׁאִתָּה מְסִים לוֹמֵר אֶת

ובקטטה עמה, רק ישרה השלום והאהבה בינינו תמיד, ונזכה להוליד בנים ובנות ולחנכם על דעת תורתך הקדושה, זפני לשלום-בית, ולעולם לא אתגרש, חס ושלום, חס וחלילה, רק נעזר אחד לשני; וזפני להיות תמיד ותרן גדול, ולעולם אותר בבית, ובביתי תשרה רק שמחה, ואזכה לשמח את אשתי באפן שיהיה ביתי בית שמח, ועל-ידי-זה אזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים; וזפני שביתי יהיה בית ועד לחכמים, ויהיו עניים בני ביתי, ואזכה להיות בעל הכנסת אורחים גדול.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפילתי ברחמים בזכות פל הצדיקים האמתיים קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בזכות רבינו הקדוש, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלי, [ובזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, שחבר את תפילה זאת], אמן פן יהי רצון.

יעזר השם יתברך שנוזפה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

האם פדאי להחזיק טלפון או טאבלט?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פּרשת צו, ח' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

על השאלה שלך אם להחזיק טלפון, טאבלט וכו'.

עכשו בפסח כשמנקים את החמץ וכשפל יהודי יוצא ממצרים בליל הסדר, וכך גם במשך כל החג, וגם בשביעי של פסח כשעוברים את ים סוף - תבקש מהשם יתברך שישמר אותך מרע; אותך, את אשתך והילדים שלך, שכולם יהיו שמורים מרע. הנסיון של הדור שלנו הוא טכנולוגיה, הטלפון הקטן, טאבלט, אייפד וכו', זה הנסיון, זה מונע את האדם מכל הקדשות ומלהתקרב אל השם יתברך.

עדיף שאדם יאכל לחם שחור יבש ויהיה שמור מעבירות עם עינים טהורות, מח טהור, אונים טהורות, מאשר שתהיה לו פרנסה שצריכים בשבילה טלפון ויראה יומם ולילה ליצנות, ועברות, השם ישמרנו.

תִּבְקַשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיִרְאָה לְךָ דְרוֹךְ בְּחַיִּים אִיךָ לִהְיוֹת יְהוּדֵי כָשָׁר; בְּתַפְלָה
אֶתָּה תִּגְיַע רְחוּק מְאֹד.

יַעֲזֹר הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂנוֹזְפָה לְ (פְּסָחִים קטו): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן
הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

כִּיבוֹד אָב וְאֵם הוּא קְדוֹשׁ מְאֹד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת צו, ח' נִסְחָן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... תַּחֲנִי, תַּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

כָּל כֶּף יָפָה לְשִׁמוּעַ שְׂאֵתָם קוֹרְאִים בְּכָל לַיְלָה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה.
חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֻכּוֹת ח): מִי שֶׁהוֹלִיךְ לִישׁוֹן בְּלֵי קְרִיאַת שְׁמַע זֶה כְּמוֹ
שֶׁהוּא יָשָׁן בְּמְטָה שֶׁל גּוֹי, וּמִי שֶׁקוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמוֹר מְכַל הַמַּזְיָקִין (בְּרֻכּוֹת ה).

תִּקְרְאוּ בְּכָל לַיְלָה קְרִיאַת שְׁמַע עַד כִּי אֶתָּה ה' מַחְסִי. וּכְשֶׁתִּגְדְּלוּ תֹאמְרוּ אֶת
כָּל קְרִיאַת שְׁמַע.

גַּם תַּעֲזְרוּ לְאֵמָא שְׁלָכֶם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב כְּשֶׁמְכַבְּדִים אֶמָא, כְּשֶׁעוֹזְרִים
לְאֵמָא. כִּיבוֹד אָב וְאֵם הוּא קְדוֹשׁ מְאֹד, זֶה כְּמוֹ שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (קִידוּשֵׁין ל): "אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַעֲלָה אֲנִי
עָלִיהֶם כְּאֵלוּ דְרַתֵּי בֵּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי", כְּשֶׁמְכַבְּדִים אָב וְאֵם - אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, זֶה כְּמוֹ שֶׁמְכַבְּדִים אוֹתִי. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שָׁם לֵא:), עַל הָאֲמוּרָא
הַקְּדוֹשׁ רַב יוֹסֵף שֶׁהָיָה עוֹר, הוּא לֹא הָיָה יָכוֹל לִרְאוֹת כְּשֶׁאֲמוּ נִכְנְסַת כְּדֵי לְקוּם
לְכַבּוּדָהּ, אֲלֵא פֶּאֶשֶׁר הָיָה שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל פְּסִיעוֹתֶיהָ הוּא יָדַע לְקוּם וְאָמַר: "אִיקוּם
מִקְמִי שְׂכִינָה דְאֶתְיָא", אָקוּם לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה.

יַעֲזֹר הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂנוֹזְפָה לְ (פְּסָחִים קטו): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן
הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

להעלות את כל השיעורים לקול הלשון

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת ויקרא, ב' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
יקירי אהובי מזכה את הרבים ... גרו יאיר

אני רוצה לחזק אותך שתמשיך להעלות את כל השיעורים לקול הלשון.
אין לך משג כמה אנשים חיים על השיעורים, אלפי אנשים שומעים את השיעורים, השיעורים האלו פשוט נותנים להם חיים, ואם אתה תעסק בזה ותעלה את השיעורים - זה יהיה בזכותך, וזה יציל אותך מכל רע בזה ובכא. כפי שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (אבות ה, יח): "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו".
יעזר השם יתברך שנוזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

עזבת את השתייה, אתה תצא מהחובות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת ויקרא, ב' ניסן, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

אני שמח כל כך שעזבת את שתיית היי"ש וגם את שתיית היין. חכמינו זכרונום לברכה אומרים (פסחים קיג:), הקדוש ברוך הוא אוהב את מי שלא שותה ולא משתפר; כי על ידי שתיית יין ויי"ש - שוכחים מהשם יתברך, שוכחים מהתורה.
עכשו שעזבת את השתייה - אתה תצא מהחובות שלך, כי חכמינו זכרונום לברכה אומרים (סנהדרין ע:): "נעשה רש" על ידי שתיית יין אדם נעשה עני.
אחי היקר, לך בכל יום לטיול ותשפך את לבך אל השם יתברך, רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה), על ידי התבודדות מגיעים לדרגות הכי גבוהות.
יעזר השם יתברך שנוזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

הדרך היחידה לשמחה היא על ידי תפילה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת צו, י' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

הָאָרִיז״ל אומר (הובא בבאר היטב אורח חיים סימן תמוז, סעיף קטן א): ״הנזֶהֶר מִמַּשְׁהוּ חֲמֵץ מִוִּבְטָח שֶׁלֹּא יִחַטֵּא כָּל הַשָּׁנָה״, כּוֹלֵם שׁוֹאֲלִים, לָמָּה כֵּן נוֹפְלִים לְעִבְרוֹת? מוֹהֲרָא״ש אומר, הַפְּרוּשׁ הוּא, שְׁמִי שֶׁנִּזְהָר מִמַּשְׁהוּ חֲמֵץ בְּפֶסַח וְהוּא שְׂמֵחַ בְּזָה, הוּא חֵי עִם זֶה שֶׁהוּא לֹא אוֹכֵל חֲמֵץ - יִהְיֶה כָּל הַשָּׁנָה שְׂמֹר מְעַבְרוֹת, הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַמַּצָּה תִּשְׁמֹר עָלָיו.

להיות בשמחה זו עבודה קשה מאד, מוהר״א ש אומר שקל יותר לצום משבת לשבת מאשר להיות בשמחה, הדרך היחידה לזכות לשמחה היא על ידי תפילה, על ידי שמבקשים מהשם יתברך, תבקש: ״רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה להיות בשמחה, תעזור לי שאזכרה לאמונה חזקה, שאזכר שהכל זה אתה ואתה הכל, אין שום דבר חוץ ממך, דומם צומח חי מדבר, הכל אתה״.

יעזור השם יתברך שנוזפה ל (פסחים קטז:): ״ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים״; וגם (מיקה ז, טו): ״כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות״, אמן.

...

דבר ראשון לובשים את הקיטל הלָבָן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרשת צו, י"א ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

מָחַר בַּלֵּילָה בְּדִיקַת חֲמֵץ, עַל פִּי הַהֲלָכָה כְּשֶׁמַּגִּיעַ הָעָרֵב אָסוּר לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, גַּם לֹא לְלַמּוֹד, צְרִיכִים לְבַדּוֹק אֶת הַחֲמֵץ. בּוֹדְקִים אֶת הַחֲמֵץ הַשָּׁנָה כְּמוֹ בְּכָל הַשָּׁנִים, עוֹשִׂים אֶת הַבְּרָכָה, וְאַחֲרֵי שֶׁמְסִימִים לְבַדּוֹק אֶת הַחֲמֵץ אוֹמְרִים כָּל חַמִּירָא וְכוּ'. בְּיוֹם שִׁישִׁי בְּבִקְרַ נוֹהֲגִים כְּמוֹ בְּכָל הַשָּׁנִים בְּעָרֵב פֶּסַח, שׁוֹרְפִים אֶת הַחֲמֵץ, לֹא מִשְׁאִירִים חֲמֵץ, רַק לְחֵם מִשְׁנֶה לְסַעְדוֹת הַשְּׂבֵת, צְרִיכִים לְהִזְהָר לְהִנִּיחַ אֶת זֶה בְּמָקוֹם שְׂמֹר.

מָחָר הוּא תַעֲנִית בְּכוֹרִים, אִם אַתָּה בְּכוֹר, אוֹ שְׁיִישׁ לָךְ בֶּן מִתַּחַת לְגִיל בַּר מִצְוָה שֶׁהוּא בְּכוֹר - צָרִיכִים מָחָר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם, אוֹ לְשִׁמוּעַ סִיּוּם, אִם לֹא - צָרִיכִים לְצוּם. בְּלִיל פֶּסַח אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים אֶת הַסֵּדֵר עִם: "קִדְשׁ, כְּשֶׁהֶאֱבֵא חוֹזֵר מִבֵּית הַכְּנֶסֶת הוּא לּוֹבֵשׁ אֶת הַקִּיטֵל הַלְבָן", מוּבָא מִצְדִּיקִים, שְׁלִיל פֶּסַח נִקְרָא 'לִיל הַסֵּדֵר', כִּי זֶה סֵדֵר לְכָל הַשָּׁנָה, אַפְשָׁר לומר, רַבְּנוּ מִלְּמַד אוֹתָנוּ (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק א'), סִימָן גַּד): "תִּתְּךָ בִּבְיָקָר בְּהִקְיָצוֹ מִיַּד כְּשֶׁיִּפְתַּח אֶת עֵינָיו, קֹדֶם שְׁיַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר, יִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ תִּתְּךָ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי"; זֶה הַקִּיטֵל הַלְבָן שֶׁמִּזְכִּיר אֶת הַתְּכָרִיכִים, זֶה קִדְשׁ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנֹזְכָה לְ (פֶּסְחִים קט"ז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

לומר בליל הסדר 'פקודא בתר דא', ולתרגם את זה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
 יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, צֶפֶת

אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים, בְּמַגִּיד אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים אֶת קִטְעַת הַזוֹהַר מִפְּרִשְׁת בֵּא (פְּרִשְׁת בֵּא, דָּף מ:), בְּקִשְׁתָּ מִמֶּנִּי אִם אֲנִי יָכוֹל לְתַרְגֵּם אֶת זֶה בְּאִידישׁ כְּדֵי שְׁתַּבִּין מֵה אַתָּה אוֹמֵר, הִנֵּה לָךְ קִטְעַת מֵהַסֵּפֶר 'חֲזִית אִישׁ':

'פְּקוּדָא בְּתֵר דָּא' הַמִּצְוָה הַבָּאָה הִיא, 'לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָא דִּיִּצְיָאֵת מִצְרַיִם' לְסַפֵּר אֶת הַשִּׁבְחָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, 'דְּאִיהוּ חַיּוּבָא עַל בַּר נֶשׁ' כִּי חוֹבָה עַל כָּל אָדָם, 'לְאֲשַׁתְּעִי' לְשׁוֹחַח, 'בְּהֵאִי שִׁבְחָא' עַל הַשִּׁבְחָה הַזֶּה, 'לְעֵלְמִין' תָּמִיד, 'הֵכִי אוֹקִימָנָא' וְכֹךְ לְמַדְנֵנוּ, 'כָּל בַּר נֶשׁ' כָּל אָדָם, 'דְּאֲשַׁתְּעִי' שְׁמִסְפֵּר, 'בִּיִּצְיָאֵת מִצְרַיִם' עַל הַנְּסִים שֶׁהָשֵׁם יִתְבָּרַךְ הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, וּבְהֵהוּא סְפּוֹר חֲדֵי בְּחֻדְוָה' וְהוּא שְׁמִחַת בְּסִפּוֹר הַזֶּה, 'זְמִין אִיהוּ' אִזּוּ הָאָדָם מוּכָן, 'לְמַחְדֵּי' לְשִׁמּוּחַ, 'בְּשִׁכְיָנְתָא' עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, 'לְעֵלְמָא דְאַתִּי' בְּעוֹלָם הַבָּא, 'דְּהוּא חֲדוּ מְכֻלָּא' שֶׁהַשְׁמִיחָה בְּעוֹלָם הַבָּא הִיא הַשְׁמִיחָה הֵכִי גְדוּלָה שְׂרָק יֵשׁ בְּעוֹלָם, 'דְּהֵאִי אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּחֲדֵי בְּמֵרִיָּה' כִּי הָאָדָם שֶׁהוּא שְׁמִחַת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּקְוֵדְשָׁא

ברוך הוא חדי בהוא ספור' והשם יתברך שמת כשמשפרי על הנסים, ביה שעתא בליל פסח, כשעם ישראל אומרים את ההגדה, מספרים את הנסים של יציאת מצרים, 'כניש קודשא ברוך הוא' מכנס הקדוש ברוך הוא ביחד - 'לכל פמליא דיליה' את כל המלאכים, שלו 'ואמר לון' ואומר להם, 'זילו' לכו, 'ושמעו' ושמעו, 'ספורא' שמספרים, 'דשבחא דילי' מהשבח שלי, 'דקא משתעו בני' שהילדים שלי מספרים את הנסים, 'וחדאן בפורקני' והם שמחים עם הגאולה שלי, מה קורה אז? 'כדין בלהו מתפנשין' כל המלאכים מתפנסים, 'ואתיין' והם באים, 'ומתחברין בהדיהו דישראל' והם מתחברים אלינו היהודים, 'ושמעו ספורא דשבחא' והם שומעים שאנו משבחים את השם יתברך, 'דקא חדאן בחדוא דפורקנא דמריהון' ושאנו שמחים עם הנסים שהשם יתברך עשה, 'כדין אתיין' ואז הם כולם באים, 'ואודן ליה לקודשא ברוך הוא' והם משבחים את השם יתברך, 'על כל אינון נסין' על כל הנסים, 'וגבורן' ועל הגבורות של השם יתברך, 'ואודאן ליה' והם מודים להשם יתברך, 'על עמא קדישא דאית ליה בארעא' על העם הקדוש, 'דחדאן בחדוה דפורקנא דמריהון' שמחים עם הנסים, 'כדין' בליל פסח כשבני ישראל אומרים את ההגדה, מספרים על גדלת השם יתברך, 'אתוסף ליה' מתרבה, 'חילא וגבורתא לעילא' הגבורה של השם יתברך, 'וישראל בההוא ספורא יהבי חילא למאריהון' ובני ישראל נותנים גבורה כביכול להשם יתברך, 'כמלכא' משל למלך, 'דאתוסף חילא וגבורתא' שמוסיף גבורה, 'כד משבחין כשמשבחים אותו כמה חזק הוא, 'ואודן ליה' וכשמשבחים אותו, 'וכלהו דחלין מקמיה' וכולם מקבלים פחד חזק ממנו, 'ואסתלק קריה על בלהו' וכבודו מתעלה על כולם.

ובגין כך' ולפיכך, 'אית לשבחא ולאשתעי בספור דא' צריכים להודות ולספר את הנסים שהשם יתברך עשה, 'כמה דאתמר' כמו שכתוב בתורה, 'כגוונא דא' וכך גם, 'חובה איהו על בר נש' חובה על כל אדם, 'לאשתעי תדיר' לדבר תמיד, 'קמי קודשא ברוך הוא' מהשם יתברך, 'ולפרסומי ניסא' ולספר את הנס, 'בכל אינון ניסין דעבד' של כל הנסים שהשם יתברך עשה, 'ואי תימא' ואם תשאל, 'אמאי איהו חובתא' למה צריכים לעשות כן, 'והא קודשא ברוך הוא ידע כלא'

השם יתברך הרי יודע הכל, 'כל מה דהנה' כל מה שהיה, 'וייהוי לבתר דנא' וכל מה שיהיה, 'אמאי פרסומא דא קמיה' מה חסר לספר כל זה 'על מה דאיהו עבד' שהוא בעצמו עושה, 'ואיהו ידע' והוא בעצמו יודע? עונה הזוהר הקדוש: 'אלא ודאי אצטריך בר נש לפרסומי ניסא' אדם צריך לספר ולשוחח מהשם יתברך, 'ולאשתעי קמיה בכל מה דאיהו עבד' על כל הנסים שהשם יתברך עשה, 'בגין דאינון מלין סלקין' כי כל המלים שמספרים עולות למעלה בשמים, 'וכל פמליא דלעילא מתכנשין' וכל המלאכים מתאספים, 'וחמאן לון' והם רואים, 'ואודאן כלהו לקודשא בריך הוא' ואז כולם מתחילים להודות להשם יתברך, 'ואסתלק יקריה עליהו עילא ותתא' והשם יתברך מתעלה למעלה ולמטה.

עד כאן אנחנו אומרים בליל פסח לפני שמתחילים לומר "הא לחמא עניא". המנהג הוא, שמי שמנהל את הסדר - אומר את זה קטע אחר קטע בקול, ומתרגמים את זה לכל המשפחה.

דברי הזוהר מסבירים קצת מה קורה עכשו כשעומדים לספר את ההגדה, אשרי מי שאומר את זה ומשים לבו לקדשה שקורה בפסח בליל הסדר.

מענין, שהזוהר ממשיך ואומר, שכל השנה כשאדם חוטא שישפר את זה להשם יתברך; 'כגוונא דא' כך גם, 'מאן דאשתעי ומפרט חטאוי על כל מה דעבד' שאדם יספר להשם יתברך את כל העבירות שעשה ויחזור בתשובה על זה, 'אי תימא' ואם תשאל, 'למאי אצטריך' מה חסר לספר להשם יתברך מה שעשה, השם יתברך הרי יודע הכל? 'אלא, מקטרגא קאים תדיר קמי קודשא בריך הוא' אלא היצר הרע מגיע תמיד אל השם יתברך, 'בגין לאשתעי ולמתבע חובי בני נשא' הוא מלשין על העבירות שאדם עשה, 'ולמתבע עליהון דינא' ומחפש להביא עונש על האדם, 'פיון דאקדים בר נש' ואם לאדם יש שכל, הוא מגיע קודם אל השם יתברך, 'ומפריט חטאוי' ומשיח את לבו, את העבירות שנקשל, 'כל חד וחד' הוא מספר להשם יתברך כל חטא, 'לא אשאיר פטרא דפומא לההוא מקטרגא' אז כבר אין ליצר הרע מה להלשין, השם יתברך אומר לו: 'אני כבר יודע הכל, האדם כבר הִיָּה פה, הוא כבר ספר, הוא כבר חזר בתשובה, 'ולא יכיל למתבע עליה דינא' והוא כבר לא יכול לבקש שייביאו עונש על האדם, 'דהא תדיר תבע דינא

בְּקִדְמִיתָא' כִּי תִמִּיד הוּא מְחַפֵּשׁ אֵיפֹה אֶפְשָׁר לְהֵבִיא עוֹנֵשׁ, וְלִכְתּוֹר מְשַׁתְּעִי וּמְקַטְרֵג פְּלוֹנֵי עֶבֶד כָּךְ' וְאַחַר כָּךְ הוּא מְדַבֵּר עַל הָאָדָם שֶׁהוּא עֹשֶׂה רַע, 'וְעַל דָּא' לְפִיכֹךְ, 'אֶצְטְרִיף לִיָּה לְבַר נֵשׁ לְאַקְדָּמָא' הָאָדָם צְרִיף לְהַקְדִּים אוֹתוֹ, לְהַתְּבוּדָד תִּמִּיד, לְהַשִּׁיחַ אֶת לְבוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְסַפֵּר לוֹ כֹּל מַה שֶּׁעֲשָׂה, 'וְלִפְרֵט חֲטָאוֹי וְלִפְרֵט כֹּל עֲבִירָה, כָּךְ הוּא נִצּוֹל, 'כִּינּוֹן דְּמַקְטְרֵגָא חֲמִי דָּא' אֹנֵן וְכִשְׁהִיצֵר הִרַע רוֹאָה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה הַתְּבוּדָדוֹת, 'לִית לִיָּה פִּטְרָא דְּפוֹמָא עֲלֵיהּ' הוּא לֹא יָכוֹל לְפַתּוֹחַ אֶת הַפֶּה, אִינּוֹן לֹא מַה לְסַפֵּר עָלָיו, 'וּכְדִינּוֹן' וְעַל יְדֵי זֶה, 'אֶתְפָּרֵשׁ מִגִּיָּה מְכַל וְכַל' הוּא נִצּוֹל מִהִיצֵר הִרַע, הוּא מְסַתְּלֵק לְגַמְרֵי מִהָאָדָם; עֵינֵן בְּקִטְעַע הַזּוֹהֵר הַזֶּה.

אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְחַדֵּיר בְּתוֹכּוֹ אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ וְתִמִּיד מוֹדֵה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עִם מִי שֶׁהוּא מְדַבֵּר הוּא מְסַפֵּר סְפוּרִים שֶׁל הַשְּׂגָחָה, סְפוּרִים שֶׁל תְּפִלָּה, סְפוּרִים שֶׁל נְסִים, וְתִמִּיד מְדַבֵּר מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מְתְּבוּדָד, מְסַפֵּר הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּךְ יֵיטֵב לוֹ טוֹב בְּזֶה וּבְכָא.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂנוֹזְכָה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

לְהַתְּרַפָּא עַל יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲוִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲנִי שְׂמַח מְאֹד לְשִׂמּוֹעַ שְׂאֲתֵם כְּכֹר מְרֻגְשִׁים הִרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּקִרְוֹב.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ הַוּלְכִים לְאַכּוֹל אֶת הַמִּצָּה הַקְּדוֹשָׁה, הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מְכַנֵּה אֶת הַמִּצָּה: 'מֵאֲכַל רְפוּאָה', אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְהַתְּרַפָּא עַל יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה וּלְקַבֵּל אֲמוּנָה חֲזָקָה וּמְזַכְכָּת, לְהֵאֱמִין וְלִזְכּוֹר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹשֶׂה רַע, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַק טוֹב, וְכֹל מַה שֶׁקּוֹרָה זֶה רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְרַק טוֹב.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

לימוד תורה מביא כסף

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, י"א ניסן, שנת ה'תשפ"ה
 לכבוד ... גרו יאיר

היום אנחנו מסימים מסכת סנהדרין ומחר אנחנו מתחילים מסכת מכות, אני רוצה לבקש ממך שתתחיל מסכת מכות, זו ההצלחה שלך בזה ובכא, זה יביא לך שפע והצלחה, אתה תצא מהחובות שלך. כפי שרבונו ספר (שיחות הר"ן, סימן קלז), הרי שני אברכים חברים מאד קרובים, ואחד מהם ראה על חברו שהוא עשה דבר לא יפה, הוא עשה עבירה גדולה, ואחרי תקופה קצרה הוא רואה שהחבר מתחיל להצליח, והוא דוקא נעשה עני מרוד, התחילו לעלות בו קשיות על השם יתברך למה הוא עשיר, הוא הרי בעל עבירה?'

פעם הוא ראה שעומדים במעגל ושומעים משם רעש כמו שסופרים כסף, הוא הלך לשם ונגש אל הכסף, כשהוא רצה להתקרב עצרו אותו, אמרו לו: "אל תיגע בכסף, הכסף הזה שיהי לך חסד", הוא שאל אותם: "אני לא מבין, למה מגיע לו כל כך הרבה כסף, הרי ראיתי בעיני שהוא עושה עבירה?" וענו לו כך: "החבר שלך קבע ללמוד בכל יום תורה, הוא קבל על עצמו חק ולא יעבור שהוא הולך ללמוד בכל יום, אבל אתה לא לומד כלום, לכן נותנים לך חסד כסף אפילו שהוא עשה עבירה, כי 'מעות' ראשי תיבות ו'אין ע'בירה מ'כבה ת'ורה" (סוטה כא), עיין שם בספור.

יעזר השם יתברך שנוזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

בערבות תאכל את המצות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פֶּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

יְקִירִי ... גֵּרוּ יְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד לְשִׂמוּעַ שְׂאֵתָה עוֹזֵר בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, אֵתָה נוֹתֵן מִיָּלִים טוֹבוֹת לַיְלָדִים, אֵתָה נוֹתֵן לָהֶם אֲהָבָה וְחֵם. כְּשִׁבוּנִים אֶת הַיְלָדִים, נוֹתֵנִים לָהֶם מִיָּלִים טוֹבוֹת, זֶה בּוֹנֶה אוֹתָם שֶׁהֵם יִהְיוּ בְּטוֹחִים בְּעֵצָמָם, שֶׁהֵם יִהְיוּ בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם, זֶה הַדָּבָר הַכִּי חָשׁוּב.

בְּעֵינַי מֵה לַעֲשׂוֹת כְּשֵׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּחַג הַפֶּסַח לְאָכֹל אֶצֶל חֲמִידָה, הוּא אוֹכֵל מִצּוֹת מְכוּנָה; תְּבִיא אֵתָה מִצּוֹת עֲבוּדַת יָד וְאֵל תֹּאכֵל מִצּוֹת מְכוּנָה.

הַעֲקָר תִּשְׂמַח עִם הַמִּצּוֹת, שִׂיִּהְיֶה מְתוֹק אֶצְלָךְ הַמִּצּוֹת. צְדִיקִים אוֹמְרִים, כְּתוּב בַּתּוֹרָה (שְׁמוֹת יב, יח): "בְּ'עֵרֵב' תֹּאכְלוּ מִצַּת", בְּ'עֵרֵבוֹת' תֹּאכֵל אֶת הַמִּצּוֹת.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שָׂמַח, אֲנִי רוֹצֵה לְזָכוֹר מִמֶּךָ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְשַׁפַּח מִמֶּךָ".

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹזְפָה לְ (פְּסָחִים קטו): "וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

אֲשֵׁתָךְ מִחֲכָה לַחֲיוּךְ שְׁלָךְ וּלְמִילָה טוֹבָה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פֶּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, ה' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... גֵּרוּ יְאִיר

אֵל תִּשְׂפַח אֶת הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עָשָׂה אֵתָה, עַד לֹא מִזְמַן הָיִיתָ בַּחוּר חָסֵר בֵּית בְּלִי מִשְׁפָּחָה, בְּלִי כְּלוּם, וְעַכְשָׁיו קִבְּלֵת אִשָּׁה יְקָרָה, וַיֵּשׁ לְךָ כְּבָר מִשְׁפָּחָה עִם יְלָדִים, תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵל תִּפְסִיק לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲשֵׁתָךְ צְרִיכָה מִמֶּךָ רַק דָּבָר אֶחָד, הִיא צְרִיכָה אֶת הַמְּלִים הַטּוֹבוֹת שְׁלָךְ, הִיא צְרִיכָה אֶת הַלֵּב שְׁלָךְ. הַבְּעֵינָה הִיא שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה לֹא שָׁוָה מִסְפִּיק וְשֵׂאֵתָה

לא צריכה את המלים הטובות שלך, אבל במציאות היא מחכה כל היום מתי כבר תחזר הביתה ותתן לה חינוך ומילה טובה. אז אולי תקרא את המכתב הזה כל יום, זה יזכיר לך שאתה בן חשוב ושהמלים הטובות שלך והן בשבילה מאוד חשובות. תלך גם להתפלל במנין, גם תתפלל כמה שיותר מקדם, הדבר הראשון בבקר לך להתפלל, תשאיר את כל מה שאתה צריך לסדר לאחרי התפילה.

יעזר השם יתברך שנוזקה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

השמחה של המצוה תשמור עליו מעבירות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת צו, י"ב ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

האריז"ל הקדוש אומר (הוכא בכאר היטב אורח חיים סימן תמוז, סעיף קטן א): "הנזהר ממשוהו חמץ מובטח שלא יחטא כל השנה", כולם שואלים, למה בן נופלים לעברות? לא יודעים מה לעשות עם דברי האריז"ל הקדוש. מוהרא"ש מפרש, האריז"ל אומר שמי שנוזהר ממשוהו חמץ בפסח והוא שמח בזה, יש לו חיות מזה שהוא לא אוכל חמץ - הוא יהיה כל השנה שמור מעבירות, השמחה של המצוה תשמור עליו מעבירות.

תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, תעזר לי שאהיה בשמחה, שאשמח עם המצוות, שאשמח עם המצוות הקדושות, שאשמח עם שלא עשני גוי, תעזר לי שלא אשפח לרגע אחד ממך, שאזכר שאף אחד לא יכול לעשות כלום, לפעל כלום - רק אתה בעצמך עושה הכל".

יעזר השם יתברך שנוזקה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

אי אפשר למצוא אף פרור של חמץ אצל אף יהודי

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשְׁת צו, שַׁבַּת הַגְּדוֹל, י"ג נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

השנה חל ערב פסח בשבת, ובכבוד עשרים שנה, בשנת תת"ה - זה עוד פעם
יחול כך. בשבת מתפללים מקדם מאד, שיוכלו לעשות את הסעודה עוד לפני סוף
זמן אכילת חמץ.

בשבת אחרי הצהריים מתפללים מנחה, יושבים ביחד ושירים את הזמירות של
סעודה שלישית, ואומרים דברי תורה, כמו בכל שבת.

תִּרְקַד כָּל הַשַּׁבָּת שְׁאַנְחֵנוּ מֵהָעַם הַנִּבְחָר, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן
הַשֵּׁם. מוֹהֲרָא שׁ מִסְפָּר, בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו הסתובב פעם בפסח
מיהודי ליהודי לשאול אם יש למישהו קצת בירה בשבילו, כולם ענו לו: "חס
ושלום! בירה זה חמץ", הוא שאל: "אם אשלים לך על זה יותר, פי שתיים מהשוי
של בקבוק בירה פן תתן לי?" ושוב ענו לו: "לא! בירה זה חמץ", אתה יודע מה
- אומר הרב הקדוש מברדיטשוב - "אני צריך דחוף מאד בקבוק בירה, אני מוכן
אפילו לשלם עד אֶלֶף רָבֵל", אָבֵל הַיְהוּדִי בְּשָׁלוֹ וּמִמְשִׁיף וְצוּעֵק שֶׁבִּירָה זֶה חֲמֵץ.
אֲזִי הוּא נִגְשׂ אֶל גּוֹי וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אִם הוּא יִכּוֹל לִמְכּוֹר לוֹ מְשִׁי, הַרְשׁוּיֹת אֶסְרוּ
בְּאוֹתוֹ זְמַן לְסַחֵר בְּמִשִּׁי, אָמַר לוֹ הַגּוֹי: "לא, אסור לסחור במשי, אפשר לקבל על
זה עונש מאסר", אתה יודע מה - אומר הרב הקדוש מברדיטשוב - "אני צריך דחוף
מאד משי, אני מוכן לשלם עד אֶלֶף רָבֵל", אָמַר לוֹ הַגּוֹי: "תמתין לי במקום פלוני,
אביא לך משי"; עָנָה וְאָמַר בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו להשם יתברך: "רבונו
של עולם, תראה את עם ישראל; אתה כותב בתורה (שמות יג, יז): 'ולא יראה לך
חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך', אין משטרה שעוקבת על זה, ובכל זאת אי
אפשר למצוא פרור חמץ אצל אף יהודי, (דברי הימים א יז, כא): 'מי כעמך ישראל גוי
אחד בארץ'".

יעזר השם יתברך שנוזפה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן
הפסחים"; וגם (מִיכָה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

בעזרת השם יתברך

עצתו אמונה

אלקב"ט

לכבוד אה האמא

החסידים עומדים ומסתכלים, הרבי אוכל מהמרק; איך יתכן דבר כזה? היא הרי הטבילה במרק מצה, הרי הרבי תמיד מקפיד מאד לא לאכול שרויה, איך יתכן דבר כזה?!

הרב הקדוש מבעלזא זכותו יגן עלינו, השר שלום, יושב בפסח ליד אמא שלו, הצדיק מחשיב מאד את אמא שלו, הוא מושיב אותה לידו, והוא אוכל איתה מצלחת אחת. וכי יש דבר גדול יותר מאמא? וכי מה יקר יותר מאמא? האמא הטבילה את המצה במרק והרבי לא אומר מילה, הוא ממשיך לאכול את המרק עם אמא שלו מצלחת אחת.

התלמידים מתפללים, איך יכול להיות דבר כזה? הרבי הרי מקפיד מאד לא לאכול שרויה, כפי שהקפיד

היא מטבילה את המצה במקרק

הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שהמצה לא תגע במים.

הרבי מסביר להם: "לא לאכול שרוייה זהו מנהג טוב, ואנחנו צריכים לשמור עליו, אבל המצוה של כיבוד אם עוד יותר קדושה, זה כתוב בתורה הקדושה, שצריכים לכבד מאד אמא."

ילדים יקרים, אנחנו כבר נזהר מאד לכבד את אמא שלנו, אנחנו נשמע בקולה ונדבר יפה, ואף פעם לא נכאיב.

